

KN-I.0552.35.2015.8 4706/2015

URZĄD MIASTA I GMINY
64-310 Lwówek, ul. Ratuszowa 2
WPLYNEŁO

2015 -11- 23

Nr zał.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-728 Poznań

za pośrednictwem
Rady Miejskiej w Lwówku

Skarżący: Wojewoda Wielkopolski
al. Niepodległości 16/18
61-713 Poznań
reprezentowany przez
radcę prawnego Anetę Molenda- Pośrednik

Strona przeciwna: Gmina Lwówek
Rada Miejska w Lwówku
Ul. Ratuszowa 2
64-310 Lwówek

Skarga

na uchwałę Nr XI/75/2015 Rady Miejskiej w Lwówku z dnia 29 września 2015 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów farmy wiatrowej Chmielino II w gm. Lwówek

W imieniu Wojewody Wielkopolskiego, którego pełnomocnictwo załączam, wnoszę o:

- a) stwierdzenie nieważności uchwały nr XI/75/2015 Rady Miejskiej w Lwówku z dnia 29 września 2015 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów farmy wiatrowej Chmielino II w gm. Lwówek ,
- b) zasądzenie od Strony przeciwnej na rzecz Skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Przepisom XI/75/2015 Rady Miejskiej w Lwówku z dnia 29 września 2015 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów farmy wiatrowej Chmielino II w gm. Lwówek, zarzucam:

- naruszenie art. 14 ust. 2 w zw. art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 199 ze zm.) – zwanej dalej „u.p.z.p.” – poprzez ustalenie granic stref ochronnych od siłowni wiatrowych poza granicami obszaru objętego przedmiotowym planem, wyznaczonym przez Radę Miejską w Lwówku w uchwale nr XXIII/146/2012 z dnia 28 czerwca 2012 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla farmy wiatrowej Chmielino II w gm. Lwówek,
- naruszenie art. 15 ust. 3 lit. 3a u.p.z.p. poprzez nie ustalenie granic stref ochronnych pomimo umożliwienia lokalizacji instalacji fotowoltaicznych na terenie oznaczonym symbolem „ES” ,
- naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. w zw. z § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 ze zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem” – poprzez brak określenia geometrii dachów dla zabudowy w ramach terenów rolniczych, oznaczonych w planie miejscowym symbolem „R”,
- naruszenie art. 34 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku – Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1409 ze zm.) w zw. z art. 87 ust. 2 Konstytucji poprzez nałożenie obowiązku wykonania badań geologicznych przed posadowieniem siłowni wiatrowych,
- naruszenie art. 14 ust. 8 u.p.z.p. w zw. z § 6 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. nr 100, poz. 908) poprzez zawarcie w § 25 pkt 3 lit. b, § 26 pkt 3 oraz § 38 ust. 4 zapisów niezrozumiałych, niejasnych i nieprecyzyjnych.

Uzasadnienie

I. Uchwałą nr XI/75/2015 z dnia 29 września 2015 Rada Miejska w Lwówku przyjęła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów farmy wiatrowej Chmielino II w gm. Lwówek Uchwałą podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 ze zm.) – zwana dalej „u.s.g.” - oraz art. 20 ust. 1 u.p.z.p. Akt ten został doręczony Wojewodzie Wielkopolskiemu wraz z dokumentacją prac planistycznych dnia 6 października 2015 roku.

Podnieść należy, że uchwałą nr XLV/325/2014 z dnia 24 lutego 2014 r. Rada Miejska w Lwówku uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla farmy wiatrowej Chmielinko II w gm. Lwówek, który rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody Wielkopolskiego (KN.I-4131.1.122.2014.4) z dnia 20 marca 2014 roku, został unieważniony w całości.

II. Zgodnie z przepisem art. 91 ust. 1 u.s.g. uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90 ww. ustawy. Stosownie do art. 93 ust. 1 u.s.g. po upływie terminu wskazanego w art. 91 ust. 1 organ nadzoru nie może we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy. W tym przypadku organ nadzoru może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

W myśl normy art. 4 ust. 1 u.p.z.p. ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zatem obligatoryjnych ustaleń co do przeznaczenia oraz określenia sposobu zagospodarowania terenów dokonuje rada gminy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako aktu prawa miejscowego mają charakter przepisów powszechnie obowiązujących i stanowią podstawę prawną do wydawania decyzji administracyjnych. Tym samym muszą spełniać wymagania stawiane aktom prawa miejscowego, oczywiście z uwzględnieniem specyfiki przedmiotu regulacji oraz formy.

Stosownie do regulacji art. 28 ust. 1 u.p.z.p. naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Wskazanie w cytowanym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oznacza, iż przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 u.s.g. Jest oczywistym, że kwestia oceny zachowania zasad procesu planistycznego należy do nadzoru nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego oraz podlega ocenie w oparciu o kryterium zgodności z prawem i w żaden sposób nie ogranicza samodzielności gminy w zakresie władztwa planistycznego. Samodzielność gminy w zakresie wykonywania przekazanych jej zadań publicznych może być bowiem realizowana tylko w granicach dozwolonych prawem. Wynika to wprost z przepisu art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, według którego, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przekroczenie tych granic stanowi istotne naruszenie prawa. Gmina może zatem samodzielnie kształtować sposób zagospodarowania danego obszaru podlegającego jej władztwu, pod warunkiem, że działa w granicach i na podstawie prawa i nie nadużywa przyznanego jej władztwa. Przyznane gminie uprawnienie do samodzielnego kształtowania polityki przestrzennej nie ma zatem charakteru arbitralnego, a przepisy nie zezwalają na dowolność ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania.

Uwzględniając powyższe regulacje u.p.z.p. stwierdzić należy, że przypadku naruszenia zasad sporządzania planu ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny, co oznacza, że każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części (por. wyrok NSA z dnia 25 maja 2009 r., II OSK 1778/08, lex 574411; zob.: Z. Niewiadomski (red.): Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2004, s. 253-254). Rozwiązanie to stwarza więc obowiązek rygorystycznego przestrzegania ustawowo określonych zasad sporządzania planu miejscowego, co uzasadniania także fakt, że plan miejscowy jako akt prawa miejscowego, ingeruje w konstytucyjnie chronione prawo własności.

W orzecznictwie pojęcie "zasad sporządzania planu miejscowego" interpretowane jest jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy. Zasady sporządzania planu miejscowego dotyczą zatem zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna oraz załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Przy czym zawartość planu miejscowego określają art. 15 ust. 1 i art. 17 pkt 4 oraz art. 20 ust. 1 u.p.z.p., przedmiot określa art. 15 ust. 2 i 3 u.p.z.p., natomiast standardy dokumentacji planistycznej (materiały planistyczne, skalę opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardy oraz sposób dokumentowania prac planistycznych) określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - Dz.U. Nr 164, poz. 1587 - zwane dalej

„rozporządzeniem „ (por. wyrok NSA z dnia 25 czerwca 2015r., II SOK 1333/15; wyrok NSA z dnia 25 czerwca 2015r., II OSK 1328/15; wyrok NSA z dnia 29 maja 2015r., II OSK 2661/13, CBOSA).

III. Stosownie do art. 15 ust. 3 lit. 3a u.p.z.p. w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a u.p.z.p. (tj. urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW), oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko. Jako naruszenie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy uznać wprowadzenie w § 35 przedmiotowej uchwały zapisów dotyczących wyznaczenia granic stref ochronnych od siłowni wiatrowych zgodnie z § 8 ust. 2 odpowiadające hałasowi o poziomie 45dB, które usytuowane zostały poza granicami obszaru objętego przedmiotowym planem, wyznaczonym przez Radę Miejską w Lwówku w uchwale nr XXIII/146/2012 z dnia 28 czerwca 2012 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla farmy wiatrowej Chmielino II w gm. Lwówek.

Zgodnie z przepisem art. 14 ust. 2 u.p.z.p. to rada gminy, w załączniku graficznym do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu, wyznacza granice obszaru objętego planem. Nie ulega wątpliwości, że uchwalając plan miejscowy organ nie może w ramach ustaleń wykroczyć poza granice opracowania planu wyznaczone uchwałą intencyjną. Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zawsze powinien się pokrywać z obszarem zakreślonym w uchwale o przystąpieniu do sporządzania tego planu, podjętej w oparciu o art. 14 ust. 1-2 u.p.z.p. Burmistrz zaś może sporządzić projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się wyłącznie do obszaru objętego planem (art. 15 ust. 1 u.p.z.p.).

Określenie granic obszaru objętego planem wiąże radę gminy odnośnie terytorialnego zakresu ustaleń podjętych w planie. Rada gminy uchwalając plan miejscowy nie ma kompetencji do ustalania przeznaczenia terenów znajdujących się poza obszarem objętym granicami tego planu; tym samym nie jest dopuszczalne rozstrzygnięcie w planie miejscowym o przeznaczeniu gruntów, które nie znajdują się w granicach obszaru objętego ustaleniami tego planu (por. wyrok WSA w Gdańsku dn. 9.04.2014r., II SA/Gd 39/13, CBOSA). Organ planistyczny nie może zatem w ramach swoich ustaleń wykroczyć poza granice opracowania planu wyznaczone uchwałą intencyjną. Nie ma przy tym znaczenia okoliczność sposobu

2014 roku, a w stosunku do zapisów uchylonego planu wprowadzono jedynie modyfikacje polegające na dopuszczeniu lokalizacji na terenach „R” budowli rolniczych (§ 24 ust. 2 pkt 4 uchwały) oraz ustalenia dla nich wskaźników: intensywności zabudowy, powierzchni biologicznie czynnej, linii zabudowy oraz wysokości zabudowy (§ 25 uchwały), pomijając jednakże wyznaczenie geometrii dachów.

VI. Zgodnie z zasadą hierarchiczności aktów prawnych akt niższego rzędu nie może jeszcze raz regulować tego, co zawarto w akcie hierarchicznie wyższym. Niedopuszczalne jest takie działanie organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt III SA/Wr 476/14, CBOSA). W § 16 uchwały Rada Miejska w Lwówku ustaliła, że *„przed posadowieniem siłowni wiatrowych ustala się obowiązek wykonania badań geologicznych w celu rozpoznania szczegółowych warunków gruntowo – wodnych”*. Tymczasem zgodnie z art. 34 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku – Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1409 ze zm.) projekt budowlany, w zależności od potrzeb, powinien zawierać wyniki badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych. Zatem obowiązek przeprowadzenia badań geologicznych może być nałożony wyłącznie przez właściwy organ w postępowaniu administracyjnym w sprawie uzyskania pozwolenia na budowę w zależności od potrzeb, w każdym indywidualnym przypadku. Plan zagospodarowania przestrzennego, jako akt prawa miejscowego, jest usytuowany wśród źródeł prawa powszechnie obowiązującego (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP), a zatem pozostawać powinien w zgodzie z konstytucją, ustawami i aktami podustawowymi. Regulowanie przez gminę w inny sposób tego, co zostało już zamieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa w istotnym stopniu narusza porządek prawny (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 15 października 2013 r., sygn. akt II SA/Po 620/13, CBOSA).

VII. Zawarte w planie miejscowym normy, poprzez swoją budowę, winny zapewnić jednoznaczność w ich odbiorze przez wszystkich adresatów jego zapisów, jak również gwarantować wysoki stopień przewidywalności skutków realizacji tych zapisów. Natomiast użycie w akcie prawa miejscowego przepisu, którego nieostrość pozwala na dowolne jego zastosowanie stanowi istotne uchybienie zasadom stanowienia prawa, które wymaga jego wyeliminowanie z obrotu prawnego. Według § 6 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. nr 100, poz. 908), przepisy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla

adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Zapisy zawarte w miejscowym planie winny być więc jasne, czytelne i precyzyjne. Tymczasem w :

- § 25 pkt 3 lit. b uchwały określono odległość linii zabudowy dla terenów „R” na 8,00 m od linii rozgraniczającej drogi wewnętrznej „3KDW”, z którą to drogą tereny te nie graniczą i co sprzeczne jest z rysunkiem planu (granica najbliższego z terenów rolniczych znajduje się w odległości ok. 14 m od granicy terenu „3KDW”),

- § 26 pkt 3 uchwały określono odległość linii zabudowy dla terenów „SW” na 8,00 m od linii rozgraniczających drogi wewnętrzne „KDW”, z którymi to drogami tereny te nie graniczą i co sprzeczne jest z rysunkiem planu (granice terenów „SW” znajdują się w odległościach od kilkudziesięciu do kilkuset metrów od granic wyznaczonych w planie dróg wewnętrznych),

- § 38 ust. 4 uchwały dopuszczono „modernizację lub przebudowę istniejących dróg publicznych”, podczas gdy w planie takie drogi nie zostały wyznaczone.

Mając na uwadze przedstawione powyżej naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego należy zauważyć, iż zaskarżona uchwała w znacznym zakresie narusza przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Nadto w ocenie organu nadzoru stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w części prowadziłoby do istotnej dezintegracji tego planu. W konsekwencji zasadne jest żądanie stwierdzenia nieważności uchwały nr XI/75/2015 Rady Miejskiej w Lwówku z dnia 29 września 2015 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów farmy wiatrowej Chmielino II w gm. Lwówek w całości. Nie może budzić wątpliwości okoliczność, że ustalenia planistyczne, które pozostałyby w mocy w przypadku stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały w części, nie mogłyby prawidłowo funkcjonować w obrocie prawnym.

W tym stanie rzeczy organ nadzoru wnosi jak w sentencji.

RADCA PRAWNY

Aneta Magdalena Poślednia
 ...

Załączniki:

1. pełnomocnictwo,
2. uchwała nr XI/75/2015 Rady Miejskiej w Lwówku z dnia 29 września 2015 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu farmy wiatrowej Chmielino II w gm. Lwówek,
3. odpis skargi

WP
26.11.2015 v
Czw

P. Kaczkiewicz

4750 | 2011
URZĄD GMINY
64-310 Lwówek, Al. Ratuszowa 2
WPLYNEŁO

Chmielinko, 25.11.2015r.

Stowarzyszenie „Głos Chmielinka”
reprezentowane przez
Krzysztofa Czarkowskiego
Adres:
Chmielinko 71
64-310 Lwówek

2015 -11- 25

Nr zał.

Gmina Lwówek
Rada Miejska
w Lwówku

WEZWANIE DO USUNIĘCIA NARUSZENIA PRAWA

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wzywam do usunięcia naruszenia prawa, tj. do uchylenia wadliwej Uchwały nr XI/75/2015 Rady Miejskiej w Lwówku z dnia 29 września 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu farmy wiatrowej Chmielinko II w gm. Lwówek.

Stowarzyszenie Głos Chmielinka jest stroną postępowania, jak również organizacją, która w celach statutowych posiada zakres przedmiotowy ww. uchwały.

Przedmiotem wymienionej powyżej uchwały jest ustanowienie aktu prawa miejscowego jakim jest plan miejscowy. Planem objęto obszar 187 ha. Dokument ten w istotny sposób wpłynie na życie setek mieszkańców gminy Lwówek. Plan miejscowy kreujący teren farmy wiatrowej w odległości mniejszej niż 1000m od najbliższych zabudowań mieszkalnych, i bliskiej odległości od centralnej części wsi Chmielinko, w tym przedszkola i szkoły (ok. 1200m), w tym stacje fotowoltaniczne wraz z infrastrukturą w odległości ok 500m od zabudowań mieszkalnych powoduje szeroki sprzeciw mieszkańców miejscowości Chmielinko oraz najbliższych wsi – Józefowo i Lipka Wielka, które narażane są również na negatywne oddziaływanie siłowni wiatrowych. Nadmienić należy, że przedmiotowa uchwała dopuszcza lokalizację siłowni wiatrowych o wysokości do 235m, które należą do najwyższych wiatraków w Europie i na świecie (średnia wysokość wiatraków to ok. 40-60m), dla porównania pałac kultury i nauki w Warszawie ma wysokość 187m.

Analiza treści przedmiotowej uchwały planu miejscowego dla farmy wiatrowej nosi znamiona istotnych naruszeń przepisów prawa, które prowadzą do stwierdzenia jej nieważności, dlatego powinna zostać niezwłocznie uchylona.

Zastrzeżenia materialnoprawne do Uchwały nr XI/75/2015 Rady Miejskiej w Lwówku z dnia 29 września 2015r. w sprawie planu zagospodarowania przestrzennego terenu farmy wiatrowej Chmielinko II w gm. Lwówek.

1. Naruszenie art.20 ust 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej zwana „u.p.z.p.) polegające na istotnych naruszeniach ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lwówek przyjętego uchwałą nr XVIII/114/2011, polegających na:
 - 1) niezgodności przeznaczenia terenu oznaczonego jako R „tereny rolnicze” w planie miejscowym na mapce z terenami analogicznymi na mapce studium, gdzie te tereny zostały oznaczone jako R/SW nazwane jako „potencjalny obszar lokalizacji elektrowni wiatrowych stanowiący równocześnie ich granice oddziaływania”, przy braku uprzedniej uchwały zmieniającej studium w zakresie ww. przeznaczenia terenu;
 - 2) niezgodności przeznaczenia terenu oznaczonego jako ES „teren lokalizacji instalacji fotowoltanicznych” w planie miejscowym na mapce z terenami

analogicznymi na mapce studium, gdzie te tereny zostały oznaczone jako R/SW nazwane jako „potencjalny obszar lokalizacji elektrowni wiatrowych stanowiący równocześnie ich granice oddziaływania”, przy braku uprzedniej uchwały zmieniającej studium w zakresie ww. przeznaczenia terenu, które zmieniły przeznaczenie na przemysłowe – ES oraz brak wskazania obszarów i linii granic oddziaływania tego terenu;

- 3) niezgodności przeznaczenia terenu oznaczonego jako RM „teren zabudowy zagrodowej” w planie na mapce, gdzie został ten teren umieszczony w strefie uregulowanej jako farma wiatrowa i umieszczony na terenie R rolniczym z terenami analogicznymi na mapce studium, gdzie te tereny zostały oznaczone jako M nazwane jako „tereny mieszkaniowe” i zostały wyłączone z obszaru R/SW jako „potencjalny obszar lokalizacji elektrowni wiatrowych stanowiący równocześnie ich granice oddziaływania”, powyższe wskazuje że studium nie umieściło tego obszaru w strefie granic oddziaływania potencjalnych elektrowni wiatrowych, przy braku uprzedniej uchwały zmieniającej studium w zakresie ww. przeznaczenia terenu;
 - 4) niezgodności przeznaczenia terenu oznaczonego jako GPZ „główny punkt zasilania” w planie miejscowym na mapce z terenami analogicznymi na mapce studium, gdzie te tereny zostały oznaczone jako R/SW nazwane jako „potencjalny obszar lokalizacji elektrowni wiatrowych stanowiący równocześnie ich granice oddziaływania”, bez zaznaczenia obszaru GPZ „głównego punktu zasilania”, przy braku uprzedniej uchwały zmieniającej studium w zakresie ww. przeznaczenia terenu;
 - 5) w planie miejscowym oraz na mapce określono obszar oddziaływania elektrowni wiatrowych w postaci linii oznaczonej jako „granice stref ochronnych od siłowni wiatrowych odpowiadające hałasowi o poziomie 45db”, które to linie obszaru oddziaływania - w ok. ¼ całego swojego obszaru oddziaływania - przekraczają (wychodzą poza) obszar regulowany planem miejscowym, poza obszar R (od północy i zachodu mapki planu), czym naruszają istotne ustalenia studium, gdzie wyraźnie określono, że obszar R/SW stanowi „potencjalny obszar lokalizacji elektrowni wiatrowych stanowiący równocześnie ich granice oddziaływania”, co oznacza, że zasadniczym założeniem studium było, żeby wszelkie oddziaływanie potencjalnych siłowni wiatrowych nie wykraczało poza obszar R/SW, którego odpowiednikiem jest obszar R mapy planu (z zachowaniem ww. uwag co do wadliwości zmiany przeznaczenia);
 - 6) obszar będący przedmiotem planu, określony jako „teren farmy wiatrowej Chmielinko II” nie odpowiada analogicznemu obszarowi określonemu w studium jako tereny R/SW na zachodzie miejscowości Chmielinko, obszar w planie wchłonął teren RM i tereny w linii prostej nad tym obszarem mapy, podczas gdy w studium teren R/SW kończył przed terenami mieszkaniowymi M i nie były one zaliczone do strefy R/SW, co stanowi istotne naruszenie studium;
 - 7) brak sporządzenia studium krajobrazowo – widokowego w którym przedstawiony miał zostać wpływ potencjalnych elektrowni wiatrowych na otaczający krajobraz, co było postanowieniem i zaleceniem studium, określonym na stronie 125 tekstu studium, o wadze tego postanowienia studium świadczy umieszczenie go w odrębnym rozdziale studium
2. Naruszenie zasad sporządzania planu określonych w art. 15 ust. 2 u.p.z.p. w związku z naruszeniem § 4 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tj. na skutek braku określenia minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek uzyskiwanych w wyniku scalenia i

podziału nieruchomości. Uchwała stanowiąca plan miejscowy nie zawiera wszystkich wymaganych przez ustawodawcę elementów, gdyż ogranicza się w § 33 jedynie do podania, że „działka może być mniejsza niż 3000m²”, co nie spełnia wymaganego ww. przepisem nakazu ustawy. Takie określenie zasad podziału, z pominięciem określenia minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, stanowi naruszenie zasad sporządzania planu określonych w art. 15 ust. 2 pkt 8 u.p.z.p., co w świetle art. 28 ust. 1 u.p.z.p. stanowi przesłankę do stwierdzenia nieważności całej uchwały (por. wyrok NSA z dnia 6 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1335/11).

3. *Naruszenie art. 20 ust. 1 u.p.z.p., w zakresie rozstrzygnięć o sposobie rozpatrzenia uwag, polegające na ograniczeniu się jedynie do stworzenia listy rozpatrzonych uwag jako załącznika do przedmiotowej uchwały. Stanowi to istotne naruszenie zasad postępowania planistycznego w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy i winno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 1 lutego 2012 r. II OSK 1989/11 wyraził pogląd, iż nie jest możliwe poddanie pod głosowanie rady gminy, podejmującej uchwałę w kwestii rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu zagospodarowanie przestrzennego, listy uwag nieuwzględnionych przez organ wykonawczy gminy, gdyż nie odpowiada to w żadnej mierze wymogowi rozpatrzenia uwag. Każda ze zgłoszonych uwag musi być bowiem rozpatrzona indywidualnie, a w konsekwencji rozstrzygnięcie w tym zakresie także musi mieć charakter indywidualnej uchwały. Rozpatrzenie uwag powinno być czynnością odrębną od uchwalenia planu i poprzedzającą jego uchwalenie, aby ewentualne uwzględnienie uwagi zawrzeć w projekcie planu. Z kolei w wyroku z dnia 23 marca 2011 r. II OSK 2587/10 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż aby rozstrzygnąć o sposobie rozpatrzenia uwag, rada gminy musi uprzednio uwagi te rozpatrzyć, a więc poddać ocenie ich zasadność i ewentualną możliwość uwzględnienia czy też brak takiej możliwości, nie sugerując się tym, jakie stanowisko w tym względzie zajął organ wykonawczy gminy, gdyż nie ma ono charakteru wiążącego. Już tylko z tego względu należy wyprowadzić wniosek, że nie jest możliwe podanie pod głosowanie rady gminy, podejmującej uchwałę w kwestii rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu „listy” uwag nieuwzględnionych przez organ wykonawczy gminy, gdyż nie odpowiada to w żadnej mierze wymogowi rozpatrzenia uwag. Każda ze zgłoszonych uwag musi być rozpatrzona indywidualnie, a w konsekwencji rozstrzygnięcie w tym zakresie także musi mieć charakter indywidualnej uchwały. Wobec tego rozpatrzenie uwag powinno być czynnością odrębną od uchwalenia planu i poprzedzającą jego uchwalenie, aby ewentualnie uwzględnione uwagi zawrzeć w projekcie planu.*
4. *Naruszenie przepisu § 12 ust 9 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z dnia 6 sierpnia 2009 r.) stanowi, iż droga pożarowa powinna zapewniać przejazd bez cofania lub powinna być zakończona placem manewrowym o wymiarach 20 m x 20 m, względnie można przewidzieć inne*

rozwiązania umożliwiające zawrócenie pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 10. Jak wynika z badania rysunku planu oraz treści planu, nie zostały przewidziane wymagane ww. przepisami drogi pożarowe i place manewrowe w obszarach SW 1-3 oraz GPZ i ES. Plan miejscowy jest źródłem prawa a więc prawem obowiązującym, musi więc pozostawać w zgodzie (być zharmonizowany) z innymi źródłami prawa, gdyż jest jego elementem.

5. **Naruszenie art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p.** Plan miejscowy przedmiotowej farmy wiatrowej oraz strefy fotowoltanicznej, nie zawiera wymaganych przepisami prawa granic stref ochronnych. W szczególności szczegółowych parametrów wskazanych w **§ 4 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26.08.2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.**
6. **Naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 11 u.z.p.p. poprzez brak wskazania obligatoryjnego sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania terenu.**

W związku z ww. zastrzeżeniami wpływającymi na nieważność przedmiotowej uchwały zasadne jest jej uchylenie.

.....
Krzysztof Czarkowski